

- 6 'Nadere overweging heeft voor mij de vraag klemmender gemaakt of het werkelijk nodig is op de uitvoerige wijze als thans in het manuscript geschiedt, opheldering te verschaffen over de vertrouwenspositie die Van 't Sant jegens Koningin Wilhelmina innam.'²³

Van Agt voegde hieraan toe dat hij De Jong zeker niet wilde instrueren of op een onbetamelijke wijze beïnvloeden, maar dat hij de auteur in overweging wilde geven te denken aan de positie van de koningin, die juist in het jaar dat deel 9 zou verschijnen, haar zeventigste verjaardag hoopte te vieren. De Jong zond een kopie van deze brief naar de leden van de begeleidingscommissie.

Op 24 januari 1979 nodigde De Jong de leden van de begeleidingsgroep uit voor een bespreking op 30 januari. Hij liet weten uit de brief van Van Agt op te maken dat deze niet aan de wetenschappelijke verantwoordelijkheid van de auteur wilde tornen en dat deze de staatkundige verantwoordelijkheid voor publicatie van de tekst, hoe deze ook zou luiden, op zich wilde nemen. De Jong zei gaarne tot overleg met de premier bereid te zijn, maar wilde voordien nogmaals de begeleidingsgroep raadplegen. Hij meende dat hij in het overleg met Van Agt sterker zou staan als hij kon gewagen van de steun van de begeleidingsgroep en vroeg de leden daarom aanwezig te zijn, c.q. schriftelijk hun standpunt mede te delen. Ten slotte deelde hij mee bereid te zijn tot een gedachtenwisseling met de koningin over de bewuste paragraaf 'indien de heer Van Agt van mening blijft dat hij op grond van zijn staatkundige verantwoordelijkheid die medewerking mag verlangen'.²⁴

De begeleidingscommissie wijdde op 30 januari 1979 ongeveer twee uur aan de bespreking van de paragraaf over Van 't Sant. De Jong stelde de vergadering op de hoogte van het feit dat oud-premier P. J. S. de Jong hem met steun van Drees had verzocht de paragraaf over Van 't Sant drastisch te bekorten. Tijdens de bespreking bleek dat de meeste leden van de begeleidingsgroep van mening waren dat de historische relevantie van de paragraaf over Van 't Sant buiten kijf stond. Alleen Brugmans bleef met klem aandringen op sterke bekorting van dit gedeelte van de tekst. Hij

²³ Brief Van Agt aan De Jong, 22 jan. 1979. In een brief aan de leden van de begeleidingsgroep, d.d. 24 januari 1979, merkte De Jong op dat hem niet bekend was wat tot de 'nadere overweging' van de minister-president had geleid. Hij wist wel dat de 'bezwaarden' onderling contact hadden onderhouden en achtte het heel wel mogelijk dat oud-premier De Jong zijn zienswijzen rechtstreeks aan Van Agt had voorgelegd.

²⁴ Brief De Jong aan de leden van de begeleidingsgroep d.d. 24 jan. 1979.